

Abstrakt

Tato bakalářská práce se věnuje specifickému typu textů, ve kterých vypravěč navštíví blázinec, tím jej provede tamní lékař a vypráví mu přitom příběhy jednotlivých pacientů. Texty pocházejí z období mezi koncem 18. a polovinou 19. století, podobné narativní schéma (kdy se však vypravěč nachází místo blázince v pekle) lze však nalézt ve světové literatuře již od antiky po raněnovověké období, tyto texty vyjadřovaly různé společenské kritiky nebo jimi autoři řešili i vlastní osobní konflikty a vyjadřovali své názory. I tyto blázince představují určité kritické vypořádání se se světem a společností, jelikož jsou zde umístovány různé problematické jevy. Ve sledovaném období však postupně začalo docházet k přeformulování kritik, které se autoři těmito texty snažili vyjádřit, až nakonec došlo k úplnému vyprázdnění původní funkce tohoto typu literatury. Předkládaná práce si klade za cíl postihnout tyto změny na některých z motivů, které se v textech opakují a zasadit je do širšího kulturněhistorického kontextu.

Klíčová slova: šílenství v literatuře, blázinec, satirická literatura, fantastická literatura, pozdní osvícenství, romantismus